

EBICYKL 2002

19. ebicykl, „Rodná slezská hrouda“

jetý alespoň částečně, a to na bicyklu

v zápiscích od Viktora Jelínka

Základní fakta

-2. etapa, ???	domov → Praha
-1. etapa Preprolog	Praha → Pardubice
0. etapa Prolog	Pardubice → Úpice
1. etapa	Úpice → Třebechovice pod Orebem
2. etapa	Třebechovice pod Orebem → Lanškroun
3. etapa	Lanškroun → Jeseník
4. etapa	Jeseník → Jeseník
5. etapa	Jeseník → Vrbno pod Pradědem
6. etapa	Vrbno pod Pradědem → Hlubočec
7. etapa	Hlubočec → Přerov
8. etapa Ebilog	Přerov → domov

Úvod

IXX.EBICYKL se jel oficiálně startem 1. Etapy v neděli 21-VII a končil v sobotu 27-VII. Jako vždy EBI začal před etapami, v kterých se jednotliví ebilidé všemožnými dopravními prostředky přibližovali ku startovní čáře. Celkový počet přihlášených duší bylo 57, udržováků 10. No a mezi těmi udržováky jsme byli původně i my dva s Vlastou. Vlasta jet nemohla, byvše ve vyšším stupni gravidity (= "neuneslo by ji kolo") a k tomu ještě doma již jeden "malý člověk" jménem Jindřich s přezdívkou Henry běžající byl. No a já se s nimi snažil držet basu.

Příprava na EBI

I když jsem zaplatil jen udržovací příspěvek a nepočítal jsem s přímou účastí na letošním EBI, tak mne touha být i ZDE nakonec přemohla a rozhodl jsem se, že asi přece jen vyrazím alespoň na pár etap. Nejlépe někam, kam se dá dojet s kolem přímo z Olomouce. Rozhodnutí nakonec padlo na čtvrtek, kdy se Ebi bude pohybovat přímo v Jeseníkách.

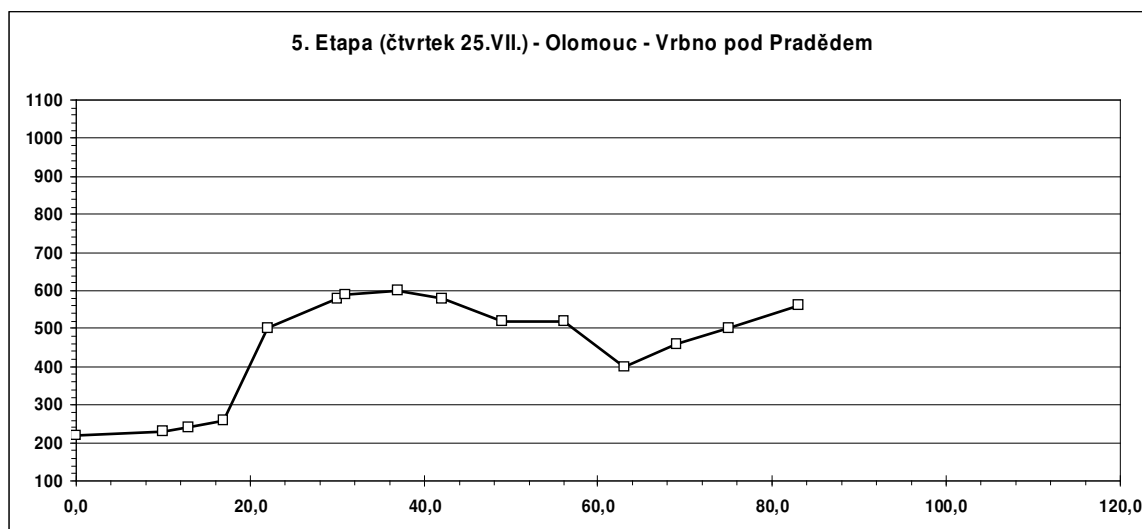
V úterý jsem dal kolo trochu do pořádku a po krátké projížďce jsem prohlásil kolo provozuschopné. I spacák se mi dostal zpátky do rukou, takže jsem ve středu v noci začal balit bagáž.

Příjezd na EBI, Prolog - Olomouc → Vrbno pod Pradědem

Absolvovaná trasa

0. Etapa (čtvrtek 25.VII.) - Olomouc - Vrbno pod Pradědem														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	100
0	0,0	220	0,0	0		0	Olomouc		□					101
0	10,0	230	10,0	10		1	Bohuňovice		□					101
0	13,0	240	3,0	10		3	Šternov		□					101
0	17,0	260	4,0	20		5	Šternberk		□	46	Ecce Homo			101
0	22,0	500	5,0	240		48	Lipina		46					101
0	30,0	580	8,0	80		10	x Horní Loděnice	▲	46					102
0	31,0	590	1,0	10		10	x odbočka	◄	46	45				102
0	37,0	600	6,0	10		2	Dětrichov nad Bystřicí		45					79
0	42,0	580	5,0	-20		-4	Lomnice		45					79
0	49,0	520	7,0	-60		-9	Valšov		45					79
0	56,0	520	7,0	0		0	Bruntál		45					79
0	63,0	400	7,0	-120		-17	x Nové Heřminovy	◄	451					57
0	69,0	460	6,0	60		10	Široká Niva		451					57
0	75,0	500	6,0	40		7	Karlovice	◄	451					57
0	83,0	560	8,0	60		8	Vrbno pod Pradědem		451					56

tabulka 1.: Trasa 0.etapy (prologu)

obrázek 1.: Profil 0. etapy (prologu)

Nevygenerována. Nejkratší cestou, po hlavní silnici, do Vrbna pod Pradědem.

obrázek 2.: mapa 0. etapy

Zážitky z 0. etapy

Oproti původnímu plánu vyjet kolem 8 hodiny ránní, jsem vyrazil z domova až o půl desáté. Kolem Trusovického potoka do Šternberka. Šetřil jsem síly na Ecce Hommo. Netrénovaný do stoupání 400m na 5 kilometrech jsem s plnou bagáží musel opatrně. A kupodivu to šlo. Počasí přálo. Zataženo, ale poněkud zima. Jen kolem 12°C. Vítr vál mírně v protisměru.

Na vrcholu u Lipiny jsem si trochu odpočinul a vyrazil dále z mírného kopce. Jenom jsem se nepřioblékl a tak jsem rozpařený při sjezdu trochu prochladnul. Až potom jsem se oblékl do bundy, ale prochladnutý jsem již byl. Další zastávku jsem si udělal až v Lomnici, kde jsem se v místní samoobsluze docela slušně nadlábnul.

Před Bruntálem jsem zvládnul menší táhlý kopeček a pak následoval již jen sjezd do města. No, na rozdíl od očekávání jsem nenašel žádnou solidní zahradní restauraci, a tak jsem hladový vyjel dál.

Z Bruntálu do Oborné to byl docela slušný táhlý padák. No nechtěl bych to šlapat v opačném směru.

V Nových Heřmínovech jsem odbočil na Vrbno. Cesta směřovala kolem řeky Opavy mírně do kopce. Zastavil jsem se docela unaven až v Široké Nivě u hospody, kde jsem se dotázal na jídlo. No vařili pro nějaký blízký skautský tábor, tak mne taky nakrmili. Zelná polévka, zapékané vrtule s levným pepřným salámem a pivo 10° a to vše za pouhých 60 Kč nebyla zas tak špatná. I ta mrtvá moucha co jsem v těch šunkoflecích našel byla v ceně. No tu jsem nakonec nejedl a nechal jsem ji demonstrativně na talíři mezi nedojedeným zbytkem špatně stravitelného salámu.

Posilněn jídlem a s pivem v hlavě jsem vyrazil dál do Karlovic. Tam jsem byl nějakých těch minus 16 let na lyžařském výcviku (asi na střední škole), ale nepoznal jsem nic. No jo. Ono to bylo v zimě; v létě to vypadá úplně jinak.

Ve Vrbně pod Pradědem jsem poprvé vytlačil kolo do prudkého kopce ke gymnáziu, kde byl Ebicykl ubytován.

No a tam jsem narazil na první ebilidi. Nakoupil jsem zásoby na večer a ráno a vyrazil do putyky s Kratošky. Seděli jsme venku v zahradce, takže jsem se opět trochu prochládl.

Večer o půl jedenácté byl briefing. Skutečně jsem byl unaven, takže ani Ohava s flaškou fernetu mne nepřesvědčil ku konání dalších akcí či dokonce nepředloženoostí. A pak jsem zalehnul do spacáku a zkameněl.

Ujeto: 83,2 km Čas: 4h 51 m Průměr: 17,1 km.h⁻¹ Maximum: 51,2 km.h⁻¹

6. etapa, Vrbno pod Pradědem → Hlubočec

Absolvovaná trasa

6. Etapa (pátek 26.VII.) - Vrbno pod Pradědem - Hlubočec														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	100
6	0,0	560	0,0	0	0		Vrbno pod Pradědem		451					56
6	12,0	440	12,0	-120	-10		Široká Niva		451					57
	18,0	390	6,0	-50	-8		Nové Heřmínovy		45					78
	24,0	370	6,0	-20	-3		Loučky	►						78
	27,0	480	3,0	110	37		Zátor							78
	29,0	400	2,0	-80	-40		Lichnov							78
	33,0	400	4,0	0	0		Sosnová							80
	40,0	320	7,0	-80	-11		Brumovice							80
	42,0	290	2,0	-30	-15		Pustý Mlýn	►	57					80
	47,0	290	5,0	0	0		Neplachovice		57					80
	57,0	260	10,0	-30	-3		Opava		46	56				80
	61,0	250	4,0	-10	-3		Malé Hoštice			56				80
	63,0	240	2,0	-10	-5		Velké Hoštice			56				81
	67,0	240	4,0	0	0		Kravaře			56				81
	75,0	220	8,0	-20	-3		Dolní Benešov	►						81
	78,0	230	3,0	10	3		Háj ve Slezsku							81
	82,0	380	4,0	150	38		Hrabyně	◄	11					81
	86,0	320	4,0	-60	-15		Velká Polom		11					81
	89,0	320	3,0	0	0		odbočka	►						81
	91,0	300	2,0	-20	-10		Krásné Pole - Hvězdárna							81
	92,0	250	1,0	-50	-50	x	Hlubočice	►						81
	94,0	270	2,0	20	10	x	Dolní Lhota							81
	97,0	310	3,0	40	13	x		◄	465					81
	99,0	380	2,0	70	35		Kyjovice	►						81
	103,0	420	4,0	40	10		Pustá Polom	◄						81
	106,0	450	3,0	30	10		Hlubočec							81

tabulka 2.: Trasa 6.etapy

Úblo, což je ovšem taky kopec. Samozřejmě po výšlapu na něj zjišťuji, že tento kopec je největší v okolí a koukám se na Sosnovou kousek pode mnou. No alespoň je to dále z kopce. A skutečně.

Cestou dolů jsem málem přešel hraboše, který se vydal napříč silnicí. Ten tvor se však těsně před kolem rozhodl vrátit zpět a tak jsem jej minul snad o délku myšího čumáčku. No alespoň jsem nemusel z kola a blatníku oškrabávat myší střeva.

Od Pustého Mlýna přes Neplachovice do Opavy to bylo po rovině a trochu z kopce, takže to pěkně fičelo. Těsně před Opavou na levé straně je nová obrovská tovární hala firmy Opavia.

V Opavě spousta smradu, smogu, provoz aut (hlavní tah je přes město), na náměstí svačím dělám nezbytnou fotodokumentaci a vyrážím směrem na Kravaře. Cestou se koukám po nějaké kvalitnější hospůdce a po zbytecích prvorepublikové čáry pohraničního opevnění, která zde těsně kopíruje řeku Opavu a přilehlou pahorkatinu.

Mezi Malými a Velkými Hořticemi náhodou narážím na pěchotní srub „Křižovatka“ kousek vedle hlavní silnice spojující Opavu s Ostravou. Asi měl chránit přilehlou železniční trať. Je trochu zrekonstruovaný, pravá část je i opatřena omítkou, pásovými překážkami a ježky, maskovací sítí, i zvon (maketa?) je na svém místě. Levá část srubu je zdemolována vytrhnutím zvonu a německým dobetonováním střílem těsně na konci války. Expozici výrazně ruší další vojenská technika kolem. Opravdu nepojízdný T34, německý kolopásový obrněnák a ruská 150mm houfnice. To se sem jaksi nehodí. Je zavřeno. Na mřížoví visí otevírací doba a kontakt, ale vše kolem srubu je zarostlé travou a keři, takže se zdá že o něj není zas tak moc pečováno. Fotím a pokračuji dál.

V Kravařích konečně nějaký luxusnější penzion s restaurací, kde se dá asi i solidně nažrat, ale když chci uvázat kolo ke stojanu zjišťuji, že nemám klíče od zámku. Klíče se vezou i s mým báglem vozovou hradbou. Takže potřebuji něco, kde se dá najíst na zahrádce a zároveň vidět na kolo. Tak si nechám zajít chuť na oběd a jedu do mezicílové stanice – Dolní Benešov – kde jsme očekáváni na hvězdárně. Přijíždím a nikdo zde. Nacházím jen Krchovce a Dušana na zahrádce v hospodě za kulturním střediskem a mám spoustu času se konečně najíst. Oběd drahý, ale je toho opravdu hodně a mám problém to dojíst. I to 12° pivíčko v tomto vedru není nic optimálního. Jde moc rychle ho hlavy.

Asi po hodině konečně jdeme do kulturního střediska, prohlížím si hvězdárničku se dvěma Newtony na malé paralaktické montáži pod odsuvnou střechou. A těsně před odjezdem malý, leč intenzivní letní pršáček. Vzniklý peloton ebicyklistů se po přepršce rozděluje. Hlavní skupinka jede doporučenou zkratkou do Třebovic v Ostravě a pak do KrPole na hvězdárnu. Slabší jedinci jako já jedou přes Hrabyni přímo do Hlubočce.

Z háje ve Slezsku do Hrabyně je to zase skutečně do kopce. Skutečný trháč, ale podařilo se mi to vyšlapat. V Hrabyni si prohlížím stav „památníku osvobození“. Kdysi jsem zde byl ještě v dobách komunistických, kdy celé toto nevkusné dílo bylo vřele dotováno a podle toho taky tak nabubřele vypadalo. Betonové monstrum je sice nezměněné, ale muzeum s velmi omezenou otevírací dobou, bez květin, světél a vlajek spřátelených armád. Ani zbytky těžké vojenské techniky, kdysi rozmístěné v neskutečných pseudoskulpturách je tiše ukryto pod stromy aleje vedle památníku. Tam neruší a jsou tichou ukázkou skutečné lidské blbosti a díky ní i obrovského utrpení.

Pak jedu přes dvě údolíčka a dva kopečky do Pustá Polom a konečně Hlubočec. Tady již první ebicyklisté sedí u hospůdky, která je součástí nového obecního úřadu a konzumují alkoholické i nealkoholické nápoje společně s Vítou Dostálem. Vítá je právě ten cyklista, co objel na kole celý svět. Skromný a tichý chlap, každým coulem cyklista. Toť vlastně on organizuje a zařizuje náš pobyt zde.

Spí se právě v místnostech tohoto úřadu a je připravena večeře ve formě guláše a bude i snídaně ráno. Kola se odváží na Dostálovic hovězí farmu a jsou přes noc uskladněna mezi hovězím dobytkem a slámou. Večer je nejdříve briefing a potom přednáška Jury, Lenky a Martiny. Takže se povídá nejen obecné astronomii, planetkách a vysoce energetických částicích, ale i o cyklistice a jiném. Pak se pokračuje neoficiálně dole v hospůdce, pečou se makrely, diskutuje se, strmívá se, ...

Já jsem ale již poměrně dost unaven, tak jdu spát.

Ujeto: 95,3 km

Čas: 4h 45 m

Průměr: 19,4 km.h⁻¹

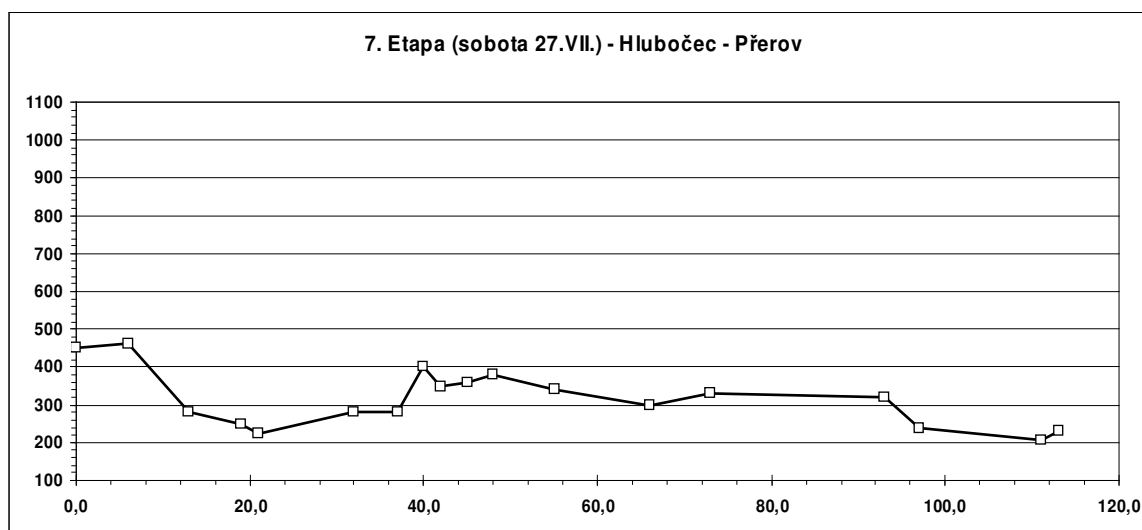
Maximum: 51,8 km.h⁻¹

7. etapa, Hlubočec → Přerov

Absolvovaná trasa

7. Etapa (sobota 27.VII.) - Hlubočec - Přerov														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	100
7	0,0	450	0,0	0	0		Hlubočec		464					81
7	6,0	460	6,0	10	2		Výškovice		464					81
7	13,0	280	7,0	-180	-26		Bilovec		464					104
7	19,0	250	6,0	-30	-5		Studénka		464					104
7	21,0	225	2,0	-25	-13		most přes Odru		464	58				104
7	32,0	280	11,0	55	5		Přibor							104
7	37,0	280	5,0	0	0		Závišice	◀						104
7	40,0	400	3,0	120	40		Štramberk							104
7	42,0	350	2,0	-50	-25	x	u nádraží	▶	480					104
7	45,0	360	3,0	10	3		Ženklaava		480					104
7	48,0	380	3,0	20	7		Veřovice	▶	483					104
7	55,0	340	7,0	-40	-6		Hodslavice	◀	57					104
7	66,0	300	11,0	-40	-4		Valašské Meziříčí		150					127
7	73,0	330	7,0	30	4		Branky		150					126
7	93,0	320	20,0	-10	-1		Bystřice pod Hostýnem	▶	150					126
7	97,0	240	4,0	-80	-20		Dřevohostice		150					126
7	111,0	205	14,0	-35	-3		Přerov							125
7	113,0	230	2,0	25	13		Přerov - hvězdárna							125

tabulka 3.: trasa 7. etapy

obrázek 5.: profil 7. etapy

obrázek 6.: mapa 7. etapy

Zážitky ze 7. etapy

V noci jsem poměrně špatně spal. Večer jsem se asi opět trochu nachladil a tak jsem spal s ucpaným nosem. Dokonce tak mohutně ucpaným, že mne v noci sopel tekoucí z mého nosu dokonce probudil. Jedním z vedlejších jev tohoto stavu bylo to, že jsem celou noc příšerně chrápal, za což jsem byl ráno pochválen všemi mými spolunocležníky. Asi se jim to moc líbilo.

Snídaně byla opět bezvadně připravena. Nebyla sice honosná, ale člověk se o nic nemusel starat, což bylo zřejmé pohodlí.

Po sbalení věcí, jejich pohození k vozové hradbě jsem si zašel do kravína pro kolo a přesně v 8h00m vyrazil po stanovené trase. A opět sám, svým hlemýždím tempem. Stejně mne všichni postupně předjedou.

Začalo to příšerným krpálem do údolí k Šindelkově mlýnu, přešel jsem potok a pak zase do krpálu nahoru. Přímou po gradientu až do Výškovic. Ta dědina si své jméno skutečně zasloužila. Několikrát jsem na cestě nahoru zastavil, ale kolo jsem netlačil, což je možno považovat za nesporný úspěch.

Pak víceméně stálým klesákem až do Bílovce, kde za železnici zase malý kopeček. A zase po gradientu. Tam už jsem ale kolečko do kopce tlačil. Přeskočila mi přehazovačka a já měl strach, zda-li jsem ji nepoškodil. Malá kontrola ukázala žádný závažný defekt, a tak jsem mohl klidně pokračovat dál.

Přes Studénku to bylo trochu do kopce, silnice ze Studénky do Příbora příšerná rovina, protivítr, nuda. Jen Sluníčko mi příšerně páliло do xichtu.

Někde ve Studénce jsem míjel dvojici na krásném starém dvojkole. To, že je nepotkám naposledy vyplývá z dalšího. V Příboře za náměstím jsem potkal Milana Antoše s Karlem Semerákem. Slovo dalo slovo a po marném hledání nějakého pitelného moku, jsme v nejbližší cukrárně natlačili větrník a kolu. Zde při letmé prohlídce mapy jsem narazil na znak hvězdárny přímo ve městě. A kousek od náměstí. Tak jsem se tam pak zajel podívat. Stará oprýskaná kopule na střeše jakéhosi oprýskaného domu, připomínajícího ubytovnu pro lidi z nižších sociálních skupin. Již na první pohled to vypadalo, že tato hvězdárna asi nefunguje. A skutečně. Dotaz náhodné chodkyně mne o tom utvrdil. No alespoň zdokumentováno na fotografii a vyrazil jsem dál.

Dle itineráře dále následovala trasa přes Závěšice na Štramberk. Nějak jsme se i se skupinkou ztratili a tak se jelo přes Kopřivnici. Jen malá zajižďka.

Zato ten krpál do Štramberka. To bylo teda žůžo! Ale skoro celé jsem to vyšlapal, až na ten nejprudší konec. Na náměstí postupně nahrnula banda ebilidí. Já si dal v hospůdce pivíčko, vyfotil co se dá a asi tak po hodině příjemného odpočinku vyrazil na trasu dále. Až do Hodslavic téměř po rovině. Někde zde jsem opět minul onu již dříve zmiňovanou dvojici na dvoukole.

Za Hodslavicemi přímo lákala vodní plocha „Kacabaja“ ke koupání, ale neměl jsem s sebou plavky a taky mne honil již čas a velký hlad. No a pak finální veliký krpál těsně před ValMezem a sjezd do města. Výšlap na hvězdárenský kopec byl jen již nenáročnou projížďkou.

Na hvězdárně voněly bramboráky, na žíznlivé ebilidi čekaly chlazené nápoje, no prostě paráda. ValMez nikdy nezklame. Já tuto přestávku využil hlavně k tomu, abych se osprchoval a alespoň nějak ošetřil tu „vlčí (ne)stvěru“, která se mi po dvoudenním pobytu sedle zakousla do sedacích částí v místech styku se sedlem kola (*abyste rozuměli chytnul jsem vlka*). Pak jsem si již v klidu vychutnal bramboráček a pivíčko a vydal se na cestu dále.

Kousek za ValMezem jsem potkal opět ty dva na tom dvojkole. Jelikož se mi líbilo to dvojkolo, tak jsem se optal, jestli je to domácí výrobek nebo nějaký originál. No a ti dva se mne optali, jestli mluvím anglicky a na to, když jsem jim přitakal, tak jsme se při jízdě dali do rozhovoru. Oba dva – Nick a Jayne skuteční Skotové od někde poblíže Dundee byli již 10 dní na kole a trávili svou dovolenou cyklováním po krajinách středoevropských. Letěli do Krakova, pak byli ve Varšavě a nyní přijížděli od severu a mířili do Moravského krasu. Kecali jsme o všemožném, dal jsem jim i několik tipů na další cestování a varoval je před některými potencionálními problémy s kterými se mohou setkat v Praze, kam taky potom mířili.

Dvojkolo je opravdu ďábelská věc. Do kopce jede poměrně pomalu, ale na rovině nebo dokonce z kopce jede jako raketa. Konec-koncem výkonnější motor o síle 2 lidí je hned poznat. No a v tom družném rozhovoru s Jayne a Nickem jsme dojeli až do Bystřice pod Hostýnem, kde se naše cesty rozešly nebo spíše rozjely.

Jak jsem byl po té stíhačce za rozjetým dvojkolem rozjetý, valil jsem to trochu s větrem v zádech až do Domaželic, kde jsem narazil na Freddyho a společně pomalou jízdou jsme se dohrabali až na hvězdárnu v Přerově. Na hvězdárně, která je nyní po ukončení sponzoringu Meoptou spíše jen polosoukromou záležitostí na nás čekal Petr Karel, správce hvězdárny.

Ebilidé se pomalu sjížděli. Kecali jsme, bloumali hvězdárnou, ...

Ve 20h začala poslední valná hromada. Hejtman zhodnotil ročník, poděkoval organizátorům, spoluorganizátorům a samoorganizátorům a „Slavnostním pokřikem“ jsme EBI 2002 důstojně zakončili.

Dle předběžné domluvy bude EbiRej 2002 ve Valašském Meziříčí, někdy o úplňku na rozhraní říjen/listopad.

V 21h se jelo do předváděcího střediska ATC k Jaromíru Holubcovi, který nám něco pověděl o výrobě kusové optiky, nějaké informace o astronomické technice, promítl nám zkrácený záznam z jeho výpravy na totální zatmění Slunce v Zambii. A hlavně nás, hladové ebicyklisty, trochu nakrmil a hlavně napojil.

Po ukončené návštěvě jsem se s ostatními rozloučil a následně se od zbytku pelotonu oddělil a vyrazil ku Olomouci, domovu svému. Ebilidi se vraceli zpět na hvězdárnu ku připravenému táboráčku a buřtíkům.

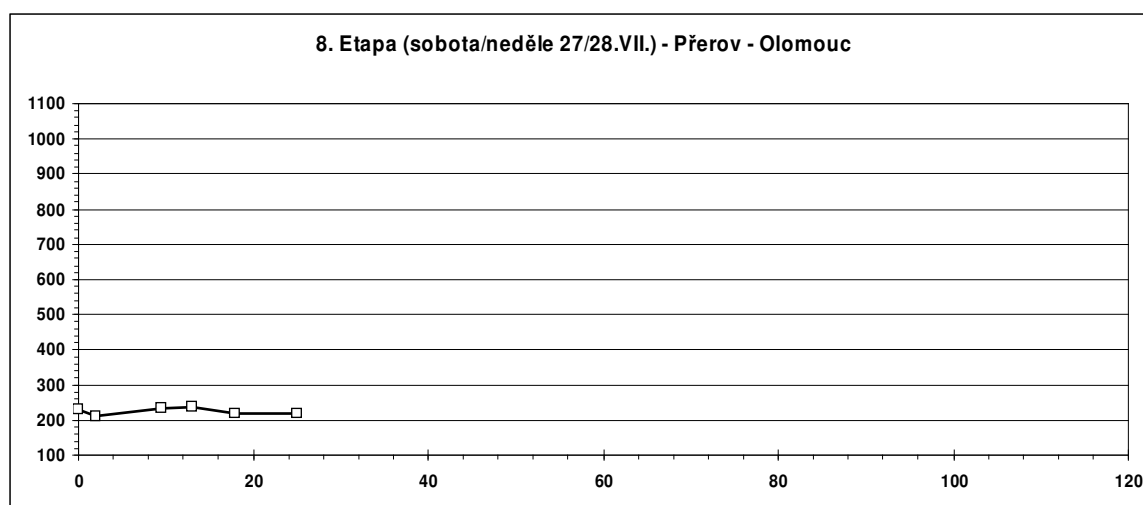
Ujeto: 112,8 km Čas: 5h 42m Průměr: 19,8 km.h⁻¹ Maximum: 56,3 km.h⁻¹

Odjezd z EBI, Přerov → Olomouc

Absolvovaná trasa

8. Etapa (sobota/neděle 27/28.VII.) - Přerov - Olomouc														
E	km	mm	Δ km	delta mm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	100
8	0	230	0	0	0		Přerov Hvězdárna		150					124
8	2	210	2	-20	-10		Přerov ATC							124
8	9,5	235	7,5	25	3		Kokory		55					124
8	13	237	3,5	2	1		Krčmaň		55					124
8	18	220	5	-17	-3		Vsisko		55					101
8	25	220	7	0	0		Olomouc							101

tabulka 4.: trasa 8. etapy

obrázek 7.: profil 8. etapy

Nevygenerována. Až do Vsiska u Olomouce z Přerova pořád po hlavní silnici.

obrázek 8.: mapa 8. etapy

Zážitky z 8. etapy

No, ale já jsem již šlapal za úplné tmy ku Olomouci. První větší kopeček za Přerovem jsem ovšem vytlačil. Sice se za to stydím, ale byl jsem již skutečně unaven, s plnou bagáží a snažil jsem se zachovat si síly na zbytek trasy.

Cestou jsem viděl tři meteory, dle dráhy prokazatelné Perseidy. Hlavně jsem se ale musel soustředit na cestu, snažíce se zahlédnout nějakou tu potenciální díru ve vozovce před sebou při chabém cyklistickém osvětlení.

Naštěstí jsem na žádnou výraznou nenarazil.

Narazil jsem ale na dopravní nehodu, která mi docela dobře neudělala. Kousíček za Čekyní při odbočce na Lhotku stály dvě blikající policejní auta v akci a sporadická auta v obou směrech stála. Tak jsem se hlídky optal, jestli můžu projet, což mi bylo dovoleno. Policisté s baterkami prohledávali okolí silnice něco hledající a v tom jsem zahlédl v pravém příkopu opuštěné docela nové kolo, zjevně neosvětlené. Neptal jsem se policistů co se děje, ale nijakou radostí mne to co jsem letmo zahlédl nenaplnilo. Tak se mi hlavou po zbytek cesty honily jen černé myšlenky.

Měl jsem trochu vítr v zádech, tak jsem to docela lehce valil směrem k domovu. Jenom ovšem natolik, abych stačil sledovat silnici před sebou. Protijedoucí řidiči byli ohleduplní a včas přepínali dálková světla na potkávací, i když jsem na ně často musel troubit ze svého megaklaksonu.

Domů jsem dorazil o půl jedné v noci. Po zaparkování kola a nezbytné osobní hygieně jsem zapadl konečně do postýlky. Vlasta a Henry oba spali, já jsem je tím nočním šustěním neprobudil.

Ujeto: 27,6 km

Čas: 1h 26m

Průměr: 19,1 km.h⁻¹

Maximum: 30,2 km.h⁻¹

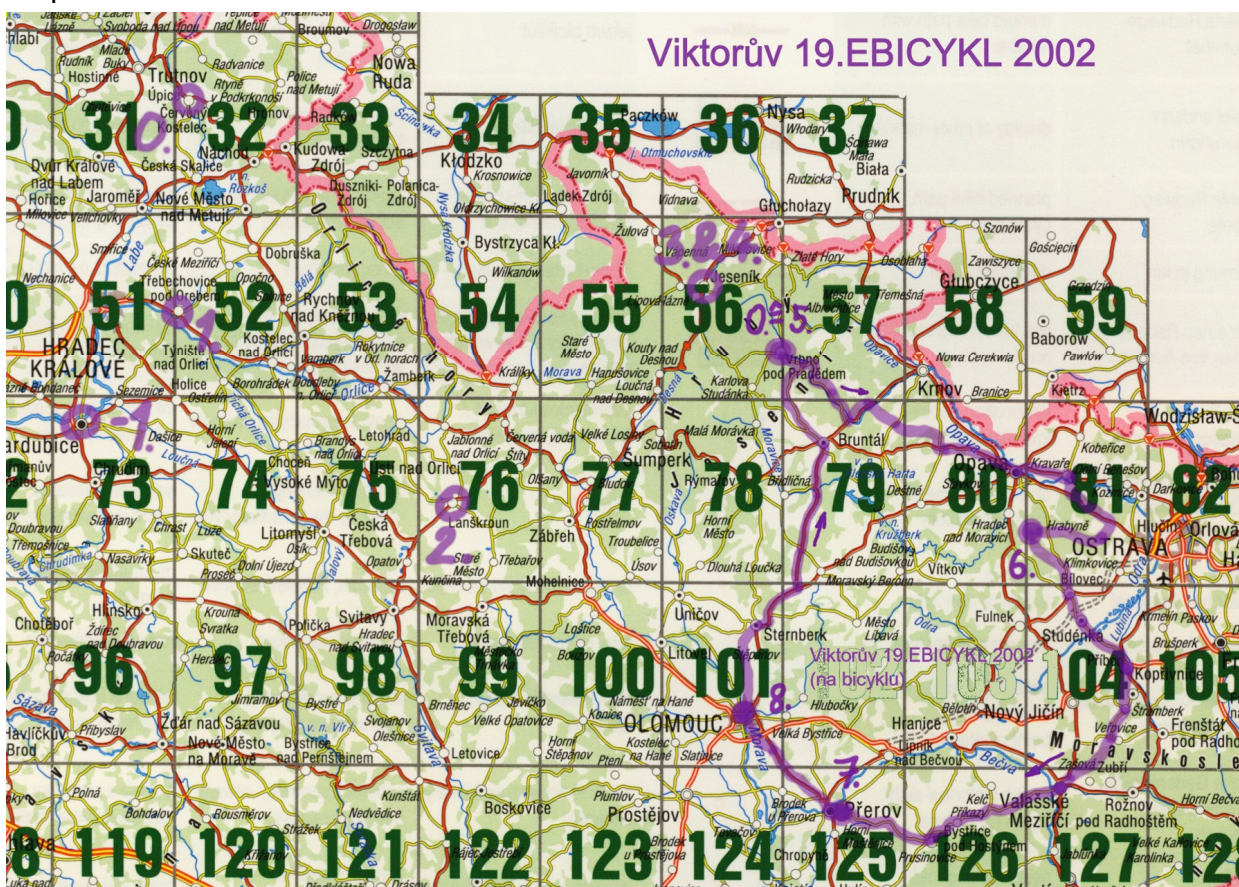
Závěr

Viktorova Ebikilometráž:

Etapa	Odkud kam	Ujeté [km]	Čas [h,m]	Průměr [km.h ⁻¹]	Max [km.h ⁻¹]
Příjezd	Olomouc – Vrbno pod Pradědem	83,2	4h 51m	17,1	51,2
6.	Vrbno pod Pradědem – Hlubočec	95,3	4h 45m	19,4	51,8
7.	Hlubočec – Přerov	112,8	5h 42m	19,8	56,3
Ebilog	Přerov – Olomouc	27,6	1h 26m	19,1	30,2
Suma	EBI 2002	318,9			56,3

tabulka 5.: ebikilometráž

Mapa

obrázek 9.: mapa mnou jetých částí 19.Ebicyklu

Co říci závěrem?

Byť jen na 2,5 etap, byl jsem ZDE a nemělo to žádnou chybu.

Hlubší význam mé účasti a celkové vyznění 19. ročníku nechť zhodnotí v budoucnu historikové, v pozdějším budoucnu nechť nad tím bádají archeologové a ještě mnohem později paleontologové. Mimochodem, neměli bychom nějakého pravého ebicyklistu nechat mumifikovat? Samozřejmě i s kolem nebo nejlépe přímo na bicyklu.

Poučení pro příště?

- byť jen na 3 dny jsem táhnul poměrně dost bagáže. 1/2 bylo zbytečných.
- kolo je lépe dát do pořádku s dostatečným předstihem (alespoň jeden týden a více)
- trénovat, ať se člověk zbytečně netrápí - letos jsem měl natrénováno nulu
- vzít si krém na opalování a něco proti žravému hmyzu.
-

Z.D.E.

zápis Viktor 2002-07-28;

doplnění textu tabulkami grafy a mapou 2008-08-26